pulma. Tarku welli imestusel es ole enamp ossa. Näid sulfutas suningatütre pulma, pääleki peigmehe enda nimel! Nüüd unetiwa na oma rumalo welle hoopis ärä, aga mõtliwa enno, kuis moodu ühempalt pulma wäisi minna, sest et ole pea päen olliwa.

Läpjalaft tähendelu päiwal olliwa kah nema suningatütre pulma rojan. Jäal olli rahwaft läpmata palli: fuwi ja wärsist, wanna ja näori, aga kõigil olliwa hirmus ühe röiwa fällän, ütsinda peigmehe wille olliwa kugo alatumalt röiwil, ehk kül na efi sedä enne es arwa. Kui joba pulmalistel ühe röiwa, oma, no mis sis wiel peigmehest endast rõnelda! Seo olli peaaigu sulla sisen. Peraft pühe laulalast, mida mitku pürapi toimetasiwa, pallelti rahwaft ütte silmanada fuurte saali, kon kugo parempa-magusampa sõgi lawa pääl olliwa.

Ullemätä, ilu ja hülgus seiwa peigmehe welli silmä peris siriwat, nü et na sagesste kommistiwa ja mõndagi anusat wõõraft küsärsiwa. Peris hirm hull näile pääle, kui peraft sõõmist naitsi ühest ametniku näide ette astu. Aga, kui neo ametniku näile üdliwä, et peigmees efi näid enda manu nõudwat, läits näide hirm joba, nü fuwes, et na trahwist päsemise abinõudest ärä pageniss kõige parempas arwassiwa. Aga kessa paket? rahwaft murran een ja takan, pääleki sutsja ametniku ei tagane eest proolt ega taraft enda manu ärä. Mis nüüd teta? muud midagi kui enne minna, sest saago mis saa, suningliku käsku pidp ixs sulma.

Kui peigmehe welle wiel siiritiwä, arwasiwa ametniku, et na waft näide kärsu-sutset tähelekki es pane, ja selleperäft näsiwä näil enne perrä sulla. Welle pidiwä kärsä sulma, ja läitsiwa wärisden ja wabisden ametniku järgi, nigu fuerma soltutte. Kui na, ütte imeilusa, nalli siwidega ehitedu uste manu faiwa, jäiwä ametniku faisma ja ütliwä: „Selle uste taran om nüüd peigmees- see sutsja. Minge enne siist sisse!" Selle pääle läitsiwä ametniku tagasi aga, targa welle - peigmehe - oma endise, rumalat peetu welle manu, ehk na efi küll sedä es siia. Kui na sisse astiwa, naras peigmees - näide suunmal weli tooli pääta ülest, joosk, näile wasta ja teret tahkete. Kui ta, nakuseni aiga, näidega olli tahkete jutte ajanu ja, nägi, et näide hirm sogunide radu

VIII.